

РЕШЕНИЕ

№ 3586

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2584** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ВВ КОНСУЛТИНГ 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 18, представлявано от В. С. И. - управител срещу Решение № ПО-12813.02.23г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С230022-023-0000198/27.01.2023 г., издадено от Д. Р.- главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение било неоснователно и незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и следвало да се отмени.

Жалбоподателят, редовно призован в с.з., не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и счита процесния акт за правилен и законосъобразен. Излага съответни правни доводи. Претендират се разноски, съобразно представен списък.

От фактическа страна.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №0230022-023-0000198/27.01.2023 г., е

издадено от Д. Р.- главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”, отдел „Публични вземания”, по повод мотивирано искане за предварително обезпечение с вх. №Р- 22220222004904-039-001/26.01.2023 г. по описа на ТД на НАП С., издадено от В. И. К. - главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител екип в дирекция „Контрол“, във връзка с извършвана ревизия на дружеството, възложена със ЗВР №Р-22220222004904-020-001/28.09.2022 г. Ревизията е с обхват задължения по ЗКПО за периода от 16.03.2020 г. до 31.12.2021 г. и задължения по ЗДДС за периода от 01.07.2020 г. до 30.06.2022 г., като същата е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия №Р-22220222004904-020-002/30.12.2022 г. Очакваният размер на предполагаемите задължения за ревизираният период е в общ размер на 23 460,00 лв., от които 9 780,00 лв. - главница и 13 680,00 лв. - лихва. Към настоящият момент на основание чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОГПС, извършваното ревизионно производство е спряно със Заповед за спиране на ревизионното производство №Р-22220222004904-020-002/ 30.12.2022Г.

Във връзка с издаденото Искане за предварително обезпечаване на задължения №С230022-023-0000198/27.01.2023 г., от публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършена проверка в информационният масив на Агенцията по вписванията в програмен продукт И., Кадастър и имотен регистър на Р. България относно информация за изповядани и вписани покупки/продажби на недвижими имоти, замени, дарения и ограничени вещни с такива от ревизираното лице на територията на Р. България за ревизирания период и е установено, че задълженото лице не притежава недвижими имоти.

При извършена справка в е установено, че дружеството не притежава и собствени МПС. Установено е, че ЮЛ не притежава ДМА, които могат да обезпечат предполагаемите задължения и при извършените от ревизиращия екип и публичния изпълнител проверки в ИС на НАП не са установени данни за налични активи. Направена е справка относно притежавани банкови сметки на ревизираното лице и е установено, че дружеството притежава банкови сметки в - Първа Инвестиционна банка.

В тази връзка и предвид размера на предполагаемия дълг, предложението на ревизиращия екип и предвид извършения анализ, както и на основание чл. 121, ал. 3 от ДОПК публичният изпълнител е пристъпил към налагане на заповед върху декларираните банкови сметки на дружеството като единствена възможна обезпечителна мярка. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023- 0000198/27.01.2023 г., е наложена обезпечителна мярка, както следва:

Заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в:Първа инвестиционна банка за сумата от 23 460,00 лв.

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С230022-023-0000198/27.01.2023 г., е връчено електронно на деклариран електронен адрес от дружеството на 31.01.2023 г., видно от Получен имейл с потвърждение за връчване. Същото е обжалвано понастоящем.

От правна страна.

По допустимостта ѝ - жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт. Не се установяват други обстоятелства, които да я правят недопустима.

Разгледана по същество, настоящият състав я намира за основателна.

Обжалваното Решение №ПО-12 от 13.02.2023 г. е постановено от компетентен орган. По делото са налични не оборени писмени доказателства /л.38-41/, че конкретният издател на процесното решение към датата на неговото постановяване изпълнява длъжността на Директор на ТД на НАП С., което обосновава извода за валидността на процесния акт.

Решението е издадено в рамките на установения в [чл. 197, ал. 1 от ДОПК](#) 14-дневен срок. Решението е издадено в писмена форма, след обсъждане на наличните в преписката писмени доказателства и оплакванията на жалбоподателя пред решаващия орган. Обжалваното по административен ред ПНПОМ от 27.01.2023 г. също е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП [населено място], определен съгласно [чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК](#) и в рамките на правомощията му по [чл. 167, ал. 1 от ДОПК](#). Същото е издадено и в предвидената в [чл. 196 от ДОПК](#) писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Съдът намира, че не е спазено в пълнота изискването за излагане на конкретни фактически мотиви в ПНОМ, но такива има развити в процесното решение, поради което не се стига до нарушаване на правото на защита на засегнатото лице. Настоящият съдебен състав споделя извода на ответника, че е налице нужда от издаване на ПНОМ, тъй като е затруднено събирането на установеното публично задължение в общ размер на 23 460 лева. Това се мотивира с конкретни фактически доводи – задълженията произтичат от декларации, подадени от задълженото лице, като публичните задължения не са платени в законово установените срокове, вкл. и към датата на процесното решение, неустановяването на секвеструеми права, годни да удовлетворят публичния взискател. Всички тези доводи се подкрепят от данните по делото, вкл. за липсата на парични средства в банкови институции, липсата на недвижими имоти и др. движими вещи. Тези обстоятелства не се опровергават от страната, носеща доказателствената тежест, а именно оспорващата, чрез представяне на съотв. писмени и/или други доказателства.

Съдът обаче намира за основателно възражението на управителя на дружеството жалбоподател, че има нарушение на чл.195, ал.7 от ДОПК. Съгласно [чл. 195, ал. 7 ДОПК](#) обезпечението трябва да съответства на публичното вземане. Законът изисква съпоставимост на две величини. В случая обаче съдът е в невъзможност да извърши тази съпоставка, защото видно от ПНОМ имуществото върху което се налага обезпечението е с нулева балансова стойност, а когато такава няма, какъвто е и конкретния случай, се следва последователността, посочена в чл.195, ал.6, т.1-3 от ДОПК. В приложената от органа преписка, вкл. и в самото ПНОМ и процесното решение, липсват данни за такава стойност по чл.195, ал.6, т.1-3 от ДОПК, нито се коментира такава. Това прави невъзможна дължимата от съда преценка относно обстоятелството налице ли е пропорционалност между двете величини, тази на имуществото, което служи за обезпечение и публичното задължение. От друга страна Съдът намира, че така няма и спазване на уредената от законодателя задължителна последователност, при която следва да се определя стойността на обезпечението.

В случая, предвид горните пропуски при издаване на ПНОМ и потвърждаващото го

решение на горестоящия данъчен орган, Съдът не може да извърши правилно преценката дали е налице съразмерност на наложената ОМ с размера на публичното вземане или е налице несъразмерност, което е самостоятелно основание за отмяна на наложената ОМ. Това налага уважаване на жалбата на оспорващото дружество. Както публичният изпълнител, така и ответникът извършват нарушение на общите правила на [чл. 195, ал. 7 от ДОПК](#) за съответствие между обеспеченията и вземанията на държавата и на [чл. 198, ал. 2 от ДОПК](#) за налагане на обеспечения на обща сума до размера на вземането, тъй като не доказват по надлежен начин, че размерът на имуществото, което служи за обеспечение, е съразмерен на размера на дължимите публични вземания.

В случая не се отрича правото на държавата да обезпечи задължението на оспорващата с някой от предвидените видове обезпечителни мерки, когато е налице нужда от това, не се отрича че задълженото лице не разполага със значително имущество, за да покрива тези си задължения, поради което има затруднение в събиране на дълга. Всички тези обстоятелства обаче не изключат приложението на общия принцип за съразмерност по [чл. 6, ал. 2](#) и [ал. 5 от АПК](#), във вр. с [§ 2 от ДР на ДОПК](#), който в случая е нарушен. Несъмнено законът дава право на публичния изпълнител да налага каквито той прецени за необходими и достатъчни ОМ, но именно законът ограничава тази самостоятелност до рамките на конкретното вземането и не допуска достигане до несъразмерност на обеспечението. Нарушаването на това правило води до незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него Постановление на старши публичния изпълнител при ТД на НАП С..

При този изход на делото на ответника се дължат направените разноски от 50 лв. За д.т.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ВВ КОНСУЛТИНГ 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 18, представлявано от В. С. И. - управител - Решение № ПО-12813.02.23г. на Директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С230022-023-0000198/27.01.2023 г., издадено от Д. Р.- главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране”, отдел „Публични вземания”.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С. да заплати на „ВВ КОНСУЛТИНГ 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 18 сумата от 50 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

